

A žēnuot kou!

Žemaitē saka: a žēnuot kou!
Kėik dabar brongē tas kaštou
Pasilėkem aukštomas dėdliausės, –
Juk seniau nieks nebūtom klausėis, –
Ėšmuokė žuodi, tarmė, rašta,
Prapslieskem toliau, pu vėsa krašta.
Kol bus dar gīvs
Bėnt vėns žemaitis,
Gīvous soborts ėr anū kraitis.
Žemaitē saka: jau anėi žėna,
Ka seniau „glušās“ tevadėna.
Žemaitiu kalba niekam tėkus,
Kāp luops nu nagėnės atkrėtus.
Tik, kas tēp sakė, maž teišmanė,
Ont arklė sieda – žousū neganė.
Bjauriuojė kalba – diejuos mokslinčės,
Žemaitiu kalbuos senās karšinčės.
Dabā žemaitē viel atsigava,
Niekam nier skuoluo, vėskou tor sava.
Žėlė ėšminčė pelėnus barsta,
Dejou naujuokā, nu bova karšta!